Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 113. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 18-го ТРАВНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MAY 18, 1977 No. 113. VOL. LXXXIV.

Голови Окружних Комітетів УНСоюзу матимуть конференцію

Джерзі Сіті. — З Головної Канцелярії УНС інформують, що третя з черги конференція голів Округжних Комітетів Відділів УНСоюзу відбудеться в суботу, 21-го травня ц. р. в Союзівці в Кергонксоні. Перша така конференція відбулася там же в днях 4-го і 5-го листопада 1972 року, а друга з ряду відбулася в приміщеннях Головної Канцелярії УНС в Джерзі Сіті 11-го вересня 1976 року.

Окружні Комітети, яких під цю пору УНСоюз нараховує кругло 30, статутово не є ще оформлені, але вони сповняють важливу ролю в загальній союзовій праці, головно виконують ролю координаторів між Головною Канцелярією та поодинокими Відділами.

Завданням конференції є не тільки піднесення поваги й престижу Окружних Комітетів, зокрема їх голів, але також спільно проаналізувати проблеми поодиноких Округ у всіх аспектах, як союзових, так і загально суспільно-громадських. Тому, що нарада відбувається в передконвенційному році, то там буде заторкнена і передконвенційна кампанія, завданням якої є придбання в цьому році 5.000 нових членів, забезпечених на загальну суму 10.000.000 долярів. Передбачається, що конференція, яка ще є новістю в союзовому житті, шляхом спільної дискусії причиниться до вияснення сучасної ролі Окружних Комітетів і намітить шлях дальшої праці перед 29 Конвенцією УНСоюзу.

Конференцію керуватиме головний організатор Степан Гавриш,а доповідачами будуть екзекутивні урядовці: головний предсідник Йосип Лисогір, головний секретар — Володимир Сохан, головний касир пані Уляна Дячук, як також головний редактор Антін Драган та обласні організатори Василь Оріховський і Богдан Дейчаківський.

Микола Павлів переобраний на голову Округи УНС Ютика-Сиракюзи

Сиракюзи (Н.Н.). — 24-го квітня 1977 тут в Українському Народному Домі відбулися річні загальні збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу Ютика-Сиракюзи, в яких взяли участь понад 26 представників різних Відділів цієї округи. Представники продискутували ряд важливих організаційних справ та переобрали повний склад попередньої Управи.

Загальні Збори відкрив предсідник Комітету та відомий громадський діяч округи Сиракюз Микола Павлів та, привітавши приявних, передав керування зборів відомому союзовому активістові та скретарові Іванові Пігуляковi. Ярослав Сенишин виконував функції секретаря та одержав признання за точність його протоколів.

Уступаючий голова, М. Павлів, у своєму звіті подякував усім за співпрацю в минулій каденції та за допомогу у виконанні на 85% організаційної квоти цієї округи. Він зокрема подякував панам Карлові Кобіто та Іванові Чопці (що зорганізували 55 та 25 членів у вказаному порядку) за їхні зусилля, що уможливили Окрузі виконати свої обов'язки до згаданої міри, не зважаючи на різні економічні труднощі та безробіття в цій Окрузі. Пан Павлів також з гордістю поінформував про активність Округи і окремих Відділів в різних вартісних акціях та імпрезах української громади. (Закінчення на стор. 3-ій)

ЧЕРГОВІ „ДЕСЯТНИКИ" ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНОЇ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ

Джерзі Сіті. — Проголошуючи передконвенційну кампанію на 1977 рік, Екзекутивний Комітет УНС схвалив, крім звичайних нагород і бонусів, також ряд відзначень для всіх союзовців, які придбають в передконвенційному році перших десять нових членів. Всі нові „Десятники" автоматично стають членами „Клюбу Будівничих УНСоюзу".

З приємністю подаємо вже третій список „Десятників" які вже придбали десять або більше нових членів у теперішній передконвенційній кампанії, метою, якої є придбати бодай 5.000 нових членів, забезпечених на 10.000.000 долярів. Новими „Десятниками" є: Юрій Гаврішків — секретар 283 Відділу в Авбурн, Н. Й. придбав 13 членів; Іван Петрунцьо — секретар 78 Відділу в Майнерсвілл, Па. — придбав 12 членів; д-р Василь Палідвор — секретар 204 Відділу в Ню Йорку — придбав 12 членів; Михайло Кігічак — секретар 240 Відділу в Клівленді — придбав 12 членів, пані Квітка Стецюк — секретарка 25 Відділу в Джерзі Сіті — придбала 11 членів; панна Віра Баніт — секретарк 473 Відділу в Монтреалі, Канада — придбала 11 членів, пані Стела Раєн — секретарка 171 Відділу в Джерзі Сіті — придбала 10 членів і Стефан Горалевський — член Управи 106 Відділу в Чікаго — придбав 10 членів.

НОВІ ЧЕМПІОНИ КАМПАНІЇ ЧЛЕНІВ У ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНОМУ 1977 РОЦІ — КВІТЕНЬ

І. Петрунцьо, В. Палідвор, М. Кігічак, Квітка Стецюк, Віра Баніт, С. Горалевський, Стела Раєн. Ю. Гаврішків — нема фота.

НАТО МАЄ НОВІ КЛОПОТИ

Брюссель, Бельгія. — Північно-Атлантійський Оборонний Пакт (НАТО) знайшовся перед новими труднощами військового характеру. В кругах НАТО стало відомо, що Совєтський Союз і його сильні сателіти розпочали масову продукцію хемічної зброї, яка включає нервний газ. Досі військові частини НАТО не мали у своєму складі оборонних частин, які могли б видержати атаку хемічною зброєю і їх треба б на скору руку приготовити, щоб у випадку нападу, можна було зустріти совєтську небезпеку. Ген. Александер М. Гейг, головнокомандувач військами НАТО в Европі й інші офіцери альянтських армій, висловили свою турботу накопиченням хемічної зброї в Східній Европі, якою совєти можуть атакувати своїх противників з літаків, гармат і ракет. В головному штабі НАТО застановляються тепер над вишколом спеціяльних військ, які, забезпечившись у відповідний одяг і протигазове приладдя, зможуть видержати таку атаку. Офіційні чинники НАТО не є певні для чого Совєтський Союз нагромаджує цю зброю і її розвиває та удосконалює. Нова совєтська хемічна зброя, згідно з опінією військових фахівців, включає газ для паралічу нервів і два інші роди газу, які викликають пухирі на тілі пораженого і можуть спричинити смерть. Речники НАТО стверджують, що майже кожна військова частина совєтської армії має тепер у своєму складі одну компанію, яка відповідає за цю зброю і може нею користуватися у випадку потреби. Щоб стрінути цю совєтську небезпеку Пентагон визначив суму 118 мільйонів дол. для виряду, який забезпечує пораження проти хемічної зброї.Допускають таку можливість, що совєтські мілітаристи готуються до конвенційної війни з ужиттям хемічної і звичайної зброї, замість атомової, яка є більш ризиковною.

Вальдгайм передбачає катастрофу в Африці

Мапуто, Мозамбік. — Генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй Курт Вальдгайм, відкриваючи 5-денну конференцію ОН в Мозамбіку, заявив, що світові грозить катастрофа, якщо не наступить скора розв'язка проблем в Родезії і Південно-Західній Африці. В конференції беруть участь представники 87 країн і запрошені обсерватори чорних націоналістів, які ведуть війну проти уряду білої меншості в Родезії. В нарадах бере також участь амбасадор ЗСА до ОН Ендрю Янґ, який опісля має намір відвідати, як офіційний представник американського уряду, Південну Африку і деякі інші африканські країни. Президент Мозамбіку Самора Машель закликав делегатів конференції скріпити змагання за свободу, але рівночасно шукати за мирною розв'язкою проблеми. Вальдгайм, відкриваючи конференцію, проголосив був хвилину мовчанки для вшанування усіх жертв колоніялізму в Африці. Більшість делегатів висловилися за пресією супроти Південної Африки і цілковитою економічною ізоляцією теперішнього уряду, очолюваного Джоном Форстером. Антикомуністично настроєні делегати не були вдоволені вибором місця для конференції ОН, бо Мозамбік зараховує себе до країн „соціялізму", а сам президент Мачель є марксистом і звеличником Совєтського Союзу.

Польські католики здобули чергову перемогу над комуністами

Нова Гута, Польща. — Ройтер інформує, що не зважаючи на зливний дощ, біля 50.000 вірних польської Католицької Церкви, як також багато закордонних гостей взяли участь у посвяченні збудованої у модерному стилі католицької церкви св. Марії — Королеви Польщі, будова якої тривала майже 17 років з огляду на блокування будови комуністичними чинниками, які всяко намагалися спочатку не допустити взагалі до будови, а потім зупинили її завершення і протягали якнайдовше з дозволом на її відкриття. Все це згадав у своїй проповіді в часі посвячення кардинал Кароль Войтила, який приїхав на ці торжества з Кракова. Він пригадав вірним, що тільки саме одержання дозволу тривало повних 11 років, бо уряд вважав, що Нова Гута була призначена варшавським урядом як зразкове „соціялістичне місто" і урядові чинники вважали, що місто повинно спершу будувати інші забудування, а не церкви. „Спочатку уряд намірявся розбудовувати місто без Бога і без церков, — заявив кардинал Войтила, але правда перемогла і діти Христові, які свідомі того, що історію людства не можна міряти тільки продукцією і споживанням, принесли у це місто віру".

Нова церква, коштів будови якої не подано до публічного відома, поміщає понад 5.000 осіб і побудована у формі корабля Ноя з дахом, подібним до корабля, який завершують срібні блискучі хрести. Посвячення церкви відбувалось згідно з новими правилами, прийнятими на Другому Ватиканському Соборі, з ужиттям національної мови у Богослужбі.

Комітет Українського Фестивалю в Ню Йорку підсумував працю

Ню Йорк (В. Л.) — В четвер, 12-го травня ц. р. в церковному приміщенні св. Юра відбулось ліквідаційне засідання Комітету Українського Фестивалю, що його влаштувала парафія української католицької церкви св. Юра. Фестиваль, як відомо пройшов з великим моральним, політичним і матеріяльним успіхом, що ствердили на засіданні голова Комітету мгр Іван Винник, голова Комітету будови нової церкви св. Юра адв. Роман Гуглевич, парох церкви о. ігумен д-р Володимир Ґавліч і багато інших членів, що забирали голос в дискусії. Про Український Фестиваль і українців в Ню Йорку, який тривав на протязі трьох днів — 29, 30-го квітня і 1-го травня ц. р. писала американська преса, говорили радіові і телевізійні кореспонденти. Приявні на нараді члени Комітету висловили одно-згідну подяку за це студентові журналістики Михайлові Драбикові, який зробив максимум, щоб якнайширше розголосити українську справу почерез середники масової інформації. Решта успіхів, як висловився один з заступників голови д-р Барон, (Закінчення на стор. 3-ій)

Сенатор Персі продовжуватиме змагання за більшу свободу для „Голосу Америки"

Вашінгтон. — Сенатор Чарлс Г. Персі, республіканець з Іллінойі, висловив жаль, що Сенатська комісія закордонних справ 10-го травня не прийняла його доповнення до закону, який давав би більше свободи „Голосові Америки" в підготові та радіопересиланні вісток, але заповів, що він свої зусилля в цьому напрямі продовжуватиме — інформують з бюра Сенатора. Відмічуючи з признанням, що Комісія погодилася на більшу мовну незалежність у передаванні вісток „Голосом Америки", сенатор Персі все ж таки висловив жаль, що більшість членів Комісії відкинули його пропозицію, щоб „Голос Америки" міг вживати „сильнішої мови" в передачі вісток та щоб звільнити цю урядову агенцію від бюрократії Державного департаменту, признавши їй більшу автономію. В своїх заявах сенатор Персі відкликався на заяву теперішнього президента Джіммі Картера, який у своїй програмовій заяві після здобуття демократичної кандидатури минулого року заявив, що „Голос Америки" знаходиться „в тенетах політичних обмежень, накладених на нього Державним департаментом". Сенатор Персі заповів, що він продовжуватиме „змагання за реформу, аж доки не матимемо Голосу Америки, який відповідав би нашим національним ідеалам вільної преси і відкритого суспільства".

Віцепрезидент Мондейл хвалить Португалію за демократизацію

Лісбона. — Віцепрезидент Волтер Мондейл, який тепер відбуває поїздку по країнах Европи, у понеділок, 16-го травня, відбув наради з португальським прем'єром Маріо Соаресом і президентом Антоніо Рамальон Еанесом, під час яких хвалив Португалію і її уряд за процес демократизації, зокрема за пошанування людських прав. Віцепрезидент підкреслював, що за три роки від часу, коли в Португалії повалено праву диктатуру, та країна зробила великий прогрес в бік демократизації політичного і громадського життя та висловлював надію, що Португалія не відступить від наміченої мети.

Мондейл плянує відвідати теж Еспанію, щоб рівнож підтримати уряд і тієї країни в його заходах ввести вповні демократичну систему, а відтак побуватиме в Австрії, Югославії та Британії. У Відні віцепрезидент Мондейл має відбути нараду з прем'єром Південно-Африканської Республіки, Джоном Форстером, для обговорення расового конфлікту, який існує в тій державі, як рівнож в Родезії та Південно-Західній Африці.

Дійшло до порозуміння щодо реформи системи суспільної опіки

Вашінгтон. — Дорадники Білого Дому та чільні урядовці Департаменту праці, як рівнож і Департаменту здоров'я, освіти і суспільної опіки дійшли до порозуміння щодо реформи системи суспільної опіки („велфер"), яка має на меті запевнити, щоб бідніші американські родини мали задовільні фонди на прожиття, але рівнож містить пропозиції, які заохочували б безробітніх пошукувати за працею, замість здаватись на милостиню уряду. Крім того, запропонована реформа давала б більшу фінансову допомогу особам, які працюють за низьку платню для приватних фірм, ніж для людей, які затруднені в урядових програмах масових робіт. Метою останньої пропозиції є те, щоб заохотити працівників пошукувати за роботою в приватнім секторі, замість фінансово обтяжувати уряд.

Хоча пропозиції щодо реформи системи суспільної опіки покищо тентативні, то речники Білого Дому твердили, що президент Джіммі Картер правдоподібно погодиться на них, бо сам на початку цього місяця заявив, що дотеперішня система така неефективна, марнотратна і шкідлива для цілої країни, що її треба цілком змінити.

В Торонті відбудеться Конвенція Професіоналістів і Підприємців

Торонто (Н.Н.). — В днях 20-23 травня ц. р. Федерація Українських Канадських Професіоналістів і Підприємців (ФУКПП) відбуде тут свою IV дворічну конвенцію. Федерація, яка останніми роками стала одною з найбільш впливових суспільно-громадських організацій в Канаді, координує 19 клюбів УПП у всіх більших центрах нашого поселення в Канаді, які нараховують близько 2.500 членів IV конвенція, зорганізована торонтським клюбом УПП, відбудеться в приміщенні готелю „Гаст Рідженсі".

Програма конвенції запланована так, щоб побіч ділових сесій, ширша українська громада мала нагоду заслухати панелі на ряд актуальних тем, які торкаються життя і проблем цілої нашої громади в Канаді. Серед панелів, які заслуговують на орему увагу, є панель на тему „Рух спротиву в Україні" (неділя, 22-го травня, год. 4 по пол.) з участю інж. Андрія Григоренка, сина відомого учасника руху спротиву в СССР, ген. Петра Григоренка. А. Григоренко, який після його „видворення" з СССР в 1974 р., поселився в Ню Йорку, відомий із своїх виступів в обороні нескорених і з свого принципового становища до питання самостійности України.

Цікавим також заповідається панель, який проаналізує канадську урядову політику „багатокультурности" (субота, 21 травня, год. 4:00 по пол.) і панель на тему „Минуле, сучасне і майбутнє українських спільнот в Европі, ЗСА і Канаді" (неділя 22 травня, год. 2:00 по пол.) при участі проф. Володимира Тарнопольського — Канада, д-ра Мирона Куропася — ЗСА і д-ра Атанаса Фіголя — Европа.

Для розваги делегатів і гостей заплановано розваговий вечір в стилі „кабарету" (при повній вечері) в суботу, год. 8:00 веч., на якому виступатиме мистець Тарас Шипович, а приграватиме оркестра Е. Графа. В неділю, в год. 8:00 веч.,в Інституті св. Володимира виступатиме музично-театральний ансамбль „Одеса" з оригінальними інсценізаціями „Ніч під Івана Купала" і „Пісня пращання", якими анасамбль здобув собі славу на торон- (Закінчення на стор. 3-ій)

Об'єднання Українських Євангельсько-Баптистських Церков Східньої Канади відбуде 25-ту Ювілейну Конференцію

Торонто, Канада. — З Секретаріяту Об'єднання Українських Євангельсько-Баптистських Церков Східньої Канади інформують, що 25-та Ювілейна Конференція згаданого Об'єднання відбудеться в днях від 20-го до 22-го травня ц. р. в приміщеннях української баптистської Церкви в Ніягара Фоллс, Канада. Конференція буде проходити під кличем: „Стороже, яка пора ночі" (Ісаї 21:11).

У Конференції візьмуть участь визначні пасторі-проповідники слова Божого з Канади і Америки. Головним промовцем під час ювілейного З'їзду буде заслужений діяч праці в Христовому Винограднику пастор Олекса Гарбузюк Чікаго, ЗСА, який є президентом Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Об'єднання і директором радіоблаговістя „Голос Євангелії в Україну". Також заповіли свою участь у Конференції піонери на ниві українського баптистського руху в ЗСА пастори Павло Бартків і Іван П'ятковський. Пастор Павло Бартків був довголітнім головою ОУЄБЦерків в ЗСА, а також завдяки його відданій праці і фінансовій допомозі 1947 року відновлено видання „Післанця Правди", органу згаданого Об'єднання. Пастор Іван П'ятковський є скарбником-касиром згаданого Об'єднання на протязі кількох декад. Рівнож з ЗСА прибуде на З'їзд генеральний секретар Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Братства письменник-пастор Володимир Домашовець.

Канадське Об'єднання будуть репрезентувати в першу черґу його президент Йосиф Іваськів, секретар пастор Степан Тимців, як також перший голова Об'єднання пастор З. Речун-Панько і пастор Ілія Кубрин, що сповняв деякий час обов'язки голови Об'єднання.

Як вже сказано, Конференція відбудеться в українській баптистській Церкві у Ніягара Фоллс, де пастором є Іван Думич.

Українці візьмуть участь у Міжнародній Конференції у Вашінгтоні

Ню Йорк, Н. Й.(УККА). — Проф. Лев Е. Добрянський та д-р Володимир Душник візьмуть участь у міжнародній конференції про „Людські права після Гельсінок", що відбудеться в четвер, 19-го травня 1977 р., в готелі „Капітал Гілтон" у Вашінгтоні, Д. К.

Ціллю конференції, яку скликає Американська Рада для Світової Свободи й головою якої цього року є президент УККА проф. Л. Добрянський, є критично проаналізувати осяги Гельсінської угоди з 1975 р. та винести відповідні заключення для передання американській делегації на конференцію у Београді.

Конференція у Вашінгтоні матиме три головні панелі, які триватимуть цілий день.

Перший панель, яким проводитиме проф. Л. Добрянський, розглядатиме „Національну проблему в Совєтському Союзі та її вплив на Східню й Центральну Европу". Доповідачами будуть д-р Володимир Душник, редактор „Українського Квартальника" та член Екзекутиви УККА, який говоритиме про стан людських прав в Україні, Білорусі й Кавказьких країнах; Йонас Юрасає буде реферувати про Балтійські народи; д-р Павел Літвінов про Совєтську Росію та д-р Аман Мурат — про Центральну Азію та Мусульманські народи.

Другий панель, якими проводитиме д-р Паріс Ченг з Пенсильванського Стейтового університету, обговорюватиме „Людські права в червоному Китаї", а доповідачами будуть д-р Едмунд Лютвак з Джон Гопкінс університету і д-р Вілліям Вітсон з Конгресової Бібліотеки у Вашінгтоні.

Вкінці, третій панель про „Людські права на Кубі" обговорюватимуть Пол Бетель, б. американський пресовий аташе в Гавані; Френк Кальзон, кубинський журналіст, та д-р Роже Фонтейн, директор Стратегічних та Південно-американських студій при Джорджтавнському університеті.

Ввечері в год. 7-ій відбудеться бенкет, на якому промовлятимуть конгресмени Роберт Дорнан (Каліфорнія) і Джон Бюкенан (Алябама) та д-р Валерій Челідзе, редактор „Хроніки сучасних подій", що виходить російською мовою в Ню Йорку.

Фарбер одушевлений Українським Музеєм СУА

Ню Йорк. — Відомий коментатор і власник радіопрограми на станції WOR — 710 Беррі Фарбер у своїй передачі „Музейне мистецтво", згадав також про Український музей Союзу Українок Америки кажучи, що в його родинному місті в Північній Кароліні є багато менших музеїв, які усі разом не мають таких гарних і фахово розміщених експонатів, як Український Музей на Другій евені, який недавно влаштовував виставку великодніх писанок і печива. Фарбер висловив своє захоплення впорядкуванням Музею, розположенням експонатів і їхньою красою. Дехто з українців, які мали нагоду чути передачу Беррі Фарбера, написали йому листи подяки і признання за його об'єктивну оцінку українського життя в Ню Йорку.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

ВІДДІЛ УККА В КАРТЕРЕТІ В ОБОРОНІ ПОЛІТВ'ЯЗНІВ

Картерет, Н. Дж. (В. Я). — Місцевий Відділ УККА перевів успішно збирання петицій в обороні українських політв'язнів. Збірку переведено в часі Великодних Свят та вислано до федеральних сенаторів стейту Ню Джерзі, конгресменів і генерального секретаря Об'єднаних Націй д-ра Курта Вальдгайма. До зібраних підписів голова Відділу написав відповідного супровідного листа.

ДОПОВІДЬ Л. КОЛЕНСЬКОЇ В ІРВІНГТОНІ

Ірвінгтон, Н. Дж. — Старанням 86-го Відділу СУА у четвер, 19-го травня ц. р. о год. 7:30 вечора, тут у приміщенні домівки „Чорноморська Січ" при Сендфорд евеню, відбудеться доповідь Любови Коленської п. н. „Два літературні профілі".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holi days by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Тяжко бути Президентом ЗСА

Під сучасну пору президент Джіммі Картер втішається значною популярністю, і то не тільки в самій Америці, але в цілому вільному світі, зокрема після його недавньої успішної поїздки до Европи, під час якої він взяв участь у вершинній економічній конференції 7-ох індустріяльних потуг вільного світу, в нарадах Північно-Атлантійського Союзу (НАТО) і зустрічався із сирійським президентом Гафезом аль-Ассадом для обговорення ситуації на Близькому Сході. На популярність президента Картера вказує факт, що спікер Палати Репрезентантів, конгресмен Томас О'Ніл, недавно заявив, що Президент ,,знаменито виконує свої обов'язки, стимулює довір'я американського народу до Уряду та скріплює довір'я американців у свої власні сили'', а британський прем'єр Джеймс Келлаген сказав, що в особі президента Картера вільний світ має дійсно ефективного провідника.

Виглядало б, що протягом трьох з половиною місяців, тобто від його інавгурації підтримка для президента Картера і його політики внутрішньої і закордонної — збільшилася майже неймовірним темпом, коли взяти під увагу, що він виграв вибори дуже малою різницею голосів.

Однак, за фасадою цієї загальної популярности, вже тепер можна запримітити поважні застереження до різних аспектів політики Президента. Такі впливові ліберальні демократи, як сенатор Джордж МекҐоверн з Південної Дакоти, сенатор Едвард Кеннеді з Массачусетсу, конгресмен Ал Уллман з Орегону та інші одверто критикують Президента за те, що, мовляв, його фіскальна політика більш нагадує програму консервативного крила Республіканської партії, а не Демократичної партії. зокрема закидають йому, що він присвячує надмірну увагу справі збалянсування державного бюджету, натомість ,,забуває'' за такі справи, як збільшення урядових видатків на програми масового затруднення, збільшення допомоги для великих міст, встановлення крайової програми забезпечення здоров'я, як теж закидають Президентові, що його найновіші пропозиції щодо податкової реформи нібито мають на меті задовольнити бизнесовий сектор, а не бідніші прошарки американського суспільства.

Натомість власники фірм і голови корпорацій нарікають, що податкові полегші, запропоновані для них Білим Домом, незадовільні, щоб спричинитися до збільшення продукції і затруднення більшої кількости робітників.

Речники робітничих спілок, зокрема Джордж Міні, президент Американської Федерації Праці — Конгресу Індустріяльних Організацій, теж висловлюють невдоволення щодо внутрішньої політики Президента, закидаючи йому, що він дуже мало робить відносно зменшення безробіття, як теж нарікають, що він не хоче погодитися, щоб мінімальна заробітня платня виносила 3 доляри на годину.

Невдоволення висловлюють також речники негритянської спільноти, які твердять, що Президент не додержується вповні своєї передвиборчої обіцянки і не робить усього можливого, щоб поліпшити стандарт життя в гетто великих міст.

Лідери в обох Палатах Конгресу, зокрема демократи, нарікають, що президент Картер і члени його уряду рідко засягають порад від законодавців, і твердять, що існує брак співпраці між виконавчою і законодавчою частинами федерального уряду.

Можна почути теж вислови затривоження від деяких провідників національних груп, які походять з країн Східної Европи, що президент Картер починає змінювати свій підхід до оборони людських прав, бо вже протягом двох з половиною місяців не виступає в обороні жадних специфічних дисидентів в Совєтському Союзі чи іншій комуністичній країні, як це робив на початку своєї президентури, а обмежується тепер до дуже загальникових висловів про людські права по цілому світі. Існують обоювання, що Президент поступово починає відкидати свою одверту і публічну оборону людських прав, натомість застосовуватиме позакулісові, більш дипломатичні заходи.

Так то за фасадою великої популярности президента Картера з одного боку, криються різноманітні застереження до різних аспектів його політики з другого боку. Справді, тяжко бути Президентом ЗСА.

В. Маркусь

Л. АЛЄКСЄЄВА ПРО РУХ ЗА ЛЮДСЬКІ ПРАВА В СССР

(1)

Рим, 6 травня. — На сьогоднішній пресовій конференції, що її скликала італійська секція ,,Амнести Інтернешенел'', Людмила Алєксєєва, відома російська дисидентка, яка приїхала в Відня до Риму і тут очікує на виїзд до ЗСА, виявила цілий ряд подробиць про діяльність Групи для сприяння виконання Гельсінкських угод, а також про працю дисидентського руху в СССР. На цій же конференції, як також в розмовах з представником ,,Свободи'', російська дисидентка подала багато цікавих інформацій та свою оцінку положення в Украні і в інших совєтських республіках. Передаючи перебіг інтерв'ю та висловлені погляди Алєксєєвої, оминаємо факти, котрі вона згадала у своєму інтерв'ю з представником ,,Сучасности'' у Відні, що ,,Свобода'' опублікувала 8-9 березня. Зазначуємо. що фактичні дані, прізвища та епізоди, що їх тут згадується, Л. Алєксєєва подала на публічній пресовій конференції італійських та закордонних журналістів. Про них вже частково згадала міжнародна преса.

Л. Алєксєєва про себе

Цього авторка не подавала у своєму експозе, а лиш на запитання журналістів. Вона по батькові й вихованні росіянка, хоч її мати українка. Родилася на Криму, але чотирирічною переїхала до Москви, де прожила все своє життя до виїзду за кордон в лютому 1977р. Батьки радше режимові люди, льоялісти, члени партії, не мали ніяких клопотів із совєтською владою. Сама Людмила — продукт совєтського виховання (народилася в 1929р.) перейшла всі щаблі організованого включення в совєтське суспільство в час студій і після них. Студіювала історію в Московському університеті, згодом працювала редактором історичного відділу видавництва ,,Наука'' в Москві. В 1952 р. вступила нормальним порядком тогочасної активної інтелігенції в члени КПСС. Комуністичну доктрину сприймала як, в засаді, добру й правильну, хоч вже тоді мала сумніви щодо її реалізації. Хоч не була стовідсотково ,,віруючою'' комуністкою, проте думала, що це не так система зла, як окремі виконавці і що все це можуть направити чесні люди. Однак, дедалі більше почала молода студентка Московського університету переконуватися, що система і люди є невіддільні, що йдеться про щось більше, як лише розходження між теорією і практикою. В хрущовську добу вона почала розуміти, що комунізм не є і не може бути ,,світлим майбутнім людства''. Вона бачила, що так звані звихнення системи кореняться таки в самій тоталітарній ідеології. Вона була свідком двох антисемітських кампаній, що виявлялися в університетському житті. В той же час, коли представляли ідеологію, як інтернаціоналізм, партійні вожді розпалювали великодержавний шовінізм, виганяли з університету еврейських професорів під претекстом боротьби з ,,космополітизмом''.

Людмила представляє ще й інший драстичний приклад совєтської облуди. В той час, як Агітпроп скрізь розпинався про величезні досягнення в сільському господарстві, вона бачила напівголодних селян чи на селі корів, що об'їдали солом'яну стріху. Зло було тут не лише у виконавцях, але в самій політиці колективізації.

,,Моє початкове наставлення, що порядні люди повинні мати вплив в КПСС і переводити гарні ідеї в життя, змінилося. Я переконалася, що це була помилка, що я вступила в партію. Але з КПСС не так легко вийти, як увійти''. Ще як член партії на початку і в середині 60-их років Алєксєєва довідалася про людей, які відкрито протестують, не погоджуються з режимом. Вона стала співчувати людям, як Синявський, Даніель, а згодом і брати участь в мирній акції дисидентів. В 1968 р. вона підписала документ на оборону ув'язнених Синявського і Галанзкова. Це коштувало їй звільненням з праці й викинення з партії. З того часу Алєксєєва активніше працювала в ,,Хроніці поточних подій'' та взагалі у дисидентському русі. Була співзасновником Московської Групи Гельсінкських угод, разом з іншими адміністрівала розподіл допомоги з Фонду Солженіцина і була зв'язковою до різних дисидентських груп, в тому і до політв'язнів.

Проте, життя її й родини ставало важчим і більш нестерпним. З КГБ приходили всякі погрози й залякування, підслухування квартири. Родина Алєксєєвих рішила виїхати, тим більше, що по чоловіковій стороні були пов'язання з Америкою (його прадід прибув до Росії з Америки). Однак, вони не могли отримати візи до ЗСА, натомість дуже легко одержали до Ізраїля, звідки їх приятелі формально вислали їм ,,виклик''. КГБ і властям, каже Алєксєєва, дуже залежало на нашому швидкому виїзді.

[Продовження буде]

Травень — місяць СКВУ!

Д-р Романа Навроцька

Т-ВО СВЯТА СОФІЯ І ПОСТІЙНИЙ ПАТРІЯРШИЙ ФОНД

Ідеї — а зокрема нові ідеї — знаходять своїх ентузіястів і своїх не менше ентузіястичних противників. — І це явище природне.

Без ентузіястів чи навіть фанатиків, у позитивному значенні того слова, ідеї залишилися б ідеями — не здійсненими.

Без противників — не було б критики, яка повинна бути також і стимулом до постійного вдосконалювання і поступовости тих ідей, які виходять на форум життя даної суспільности і стараються здобути собі право громадянства.

Кожна нова ідея мусить перейти через горнило опозиції, критики і недовір'я — заки вона себе оправдає, здобуде для себе довір'я і стане нероздільною частиною духової спадщини тієї суспільности.

Зокрема тернистим є шлях подвижників і їх ідей у спільнотах як наша, де довголітня бездержавність, поневолення та деморалізуючі роки скитальства випалили тавро на душах тих, що якось пережили ці лихоліття. — Легковірність — парадоксально змішана із недовір'ям та підзорливістю, це почва, на якій не багато ідей може пережити навіть короткий час. Коли ж до того додати невидиму, але всюди сущу і плянову дію ворогів — тоді здійснення того чи іншого задуму чи ідеї можна вважати дійсно подиву гідним осягом, а то й прямо чудом.

Одним із таких чудес наших днів — це поступова, але якже ж послідовна реалізація далекосяжних ідей Патріярха Йосифа І — ним самим і його найближчими співпрацівниками та свідомим українським мирянством. Пригадаймо собі, де ми були, що ми пройшли і перейшли і де ми тепер є! І все це — серед яких противних вітрів нашої сучасної доби!

Ідея створення постійного фонду на вдержання Патріярхії ПУКЦ і її інституції та запевнення їх майбутнього і дальшого розвою зродилася ще в 1969 році, під час IУ Синоду в Римі. Від того часу вона перетривала по сьогоднішний день у формі доривочних збірок під різними назвами і кличами, але мимо багатьох спроб ніколи не загоріла повним полум'ям Постійного Патріяршого Фонду, з відсотків якого можна б мати фінансову базу — запевнення повної матеріяльної суверенности і незалежности для Патріярхії ПУКЦ. Ідея Постійного Патріяршого Фонду — хоч не забута, залишилася на ділі не здійсненою.

І саме тому Патріярх Йосиф І почав сам — постепенно, але послідовно робити заходи, щоб забезпечити існування і дальший розвій Патріярхії і її інституції. Великим кроком вперед було створення Корпорації-Товариства Святої Софії, перше в Римі, а опісля Крайових Корпорацій-Товариств у ЗСА, Канаді і останньо в Англії.

Тому, що немає одного міжнародного корпораційного закону, корпорації в різних країнах підлягають законам цих країн і мусять бути залегалізовані згідно з зобов'язуючими законами.

Товариство Свята Софія — Рим, діє на терені і підлягає законам Італії і Ватикану. Головою Товариства є Патріярх Йосиф І., членами є представники ієрархії і мирян. Корпорація-Товариство Свята Софія — Рим є правним власником і адміністратором патріярших посілостей й інституцій на терені Італії. Воно координує і опрацьовує загальний плян діяльности для крайових Товариств-Корпорацій.

Хоч правно не пов'язане з крайовими Товариствами, Т-во Свята Софія — Рим має особову лучність з ними. І так, головою Крайового Т-ва Свята Софія у ЗСА є сам Патріярх Йосиф, п'ять членів Т-ва Свята Софія — Рим входить до Крайового Товариства у ЗСА, а сам Патріярх Йосиф іменує перших членів.

Крайові Товариства Свята Софія підлягають корпораційним законам своїх країн. Вони є правними власниками патріярших посілостей на терені даної держави. Крім адміністраційних завдань, Крайові Т-ва провадять наукову і видавничу діяльність та мають забезпечити фінансову базу не тільки для своєї діяльности, але також для вдержання і для розвою цілої Патріярхії. ПУКЦ.

Праця в Крайових Т-вах провадиться в комісіях. Головою комісії є член Т-ва Св. Софія, а співпрацівником може бути кожний українець католик, щиро відданий ідеї Помісности і Патріярхату УКЦ. Саме з кадрів цих співпрацівників доповнятиметься склад членства Т-ва Св. Софія в міру того, як убуватимуть перші, номіновані Патріярхом Йосифом члени Корпорації-Товариства. І це запевняє тяглість існування Корпорації.

Крайові Корпорації-Товариства підлягають фінансовій контролі своїх держав (н. пр. I P C у ЗСА) та є зобов'язані складати свої річні звіти згідно з державними законами. Крайові Т-ва також виготовляють річні звіти для Т-ва Св. Софія в Римі, яке плянує загальний бюджет.

Всі члени працюють безплатно і є зобов'язані платити річну членську вкладку (у ЗСА — сто долярів). Вони не можуть користати з грошових доходів, майна чи фінансових трансакцій корпорації.

Ніхто з зовні не може розв'язати корпорації, ні змінити її статусу, якщо вона придержується обов'язуючого її державного закону. Сама ж корпорація дбає про своє фізичне існування і тяглість дії, доповняючи свої ряди новими силами, в міру того, як природно відходять старші, чи як виринає потреба.

У зв'язку з набуттям посілостей для Філії Українського Католицького Університету у Вашінгтоні й Філядельфії, а ще більше у зв'язку з проголошенням започаткування Постійного Патріяршого Фонду в рямцях організаційної структури Т-ва Св. Софія, серед наших мирян зросло заінтересовання цим Товариством.

Про нього писалося вже на сторінках нашої преси, як також були повідомлення у ,,Вістях з Риму'' і у ,,Благовіснику''.

За благословенням і на порученння Патріярха Йосифа І, Товариство Свята Софія — ЗСА було оформлене в квітні 1974 р. як неприбуткова корпорація. Воно, як правна особа, є власником посілостей у Вашінгтоні і Філядельфії, які є призначені на філії УКУ (,,Вісті з Риму'', 21 вересня 1976).

Терен дії Т-ва Св. Софія — ціла територія ЗСА.

Членство в Св. Софії нечисленне, 15—20 осіб максімум, але в ньому заступлений весь Божий Люд (патріярх Йосиф, духовенство і миряни). Перших членів найменував сам Патріярх Йосиф.

Товариство підлягає законам ЗСА, звітує до Інтернал Ревеню Сервіс як також кожна неприбуткова корпорація, а всі пожертви зложені на Товариство Св. Софія можна відтягати від оподаткування.

Рада Директорів, Екзекутива та голови Комісій відповідають за господарку і науково-видавничу діяльність Товариства.

Для ведення своєї діяльности Т-во має дві постійні комісії:

1. Науково-видавничу, завданням якої є допомагати у веденні Філій УКУ, влаштовувати семінари, конференції, збирати архів-

(Закінчення на стор. 4-ій)

М. Лотоцький

АЛЬПІЙСЬКА ТРЕМБІТА

У швайцарському селі Еглывіль над Ементгальською долиною (кантон Берн) живе селянин Шупбах, майстер, що виробляє трембіти-Альпгорн. Чужинці, які відвідували Шупбахове господарство і бачили його вироби, висловлюються з великими похвалами для нього самого і для його трембіти, яку називають найдовшим музичним інжуть, що цілими літніми вечорами можна чути, як звуки трембіти відбиваються від скелі до скелі, і здається, що гори дійсно ожили та відзиваються музичними звуками. Заінтриговані чужинці цікавляться тим більше тим інструментом, що сподобався їм, закуповують і везуть до дому. Так, наприклад, Шупбах може похвалитися, що список його покупців усе більшає, він дістає замовлення навіть із Сіднею (Австралія), Сан Дієго (Каліфорнія), Лондону, Ліми (Перу), а до Мехіко вислав чотири альпгорни.

Чому ж цей альпійський інструмент такий популярний? Ще тому, бо дуже незвичайний (головно для чужинців), а його тони дуже мелодійні гарні, — кажуть вони—й рівночасно альпгорн є привабливою декорацією.

Ще в початках 1920-их років, коли Шупбах вперше став робити ті інструменти, знайти покупця було дуже трудно. Та сам продаж — признається він — не був для нього такий дуже важкий, він жив передусім як усі селяни. Плекав корови для молока, садив картоплі, засівав збіжжя. Тепер же те змінилося. Двадцять п'ять трембіт, які він змайстровує кожного року, розкуповують скоро. Виріб трембіти це його цілоденне зайняття, а господарку передав зятеві.

Треба згадати, що в Швайцарії є двадцять вісім майстрів, які доставляють свої вироби більше ніж тисячу зареєстрованим трембітарям у Швайцарії і для чужинців, бо попит із чужих країв усе більшає. В 1930-их роках було у Швайцарії трембітарів менше ніж п'ятдесят, а в заморських країнах ніхто не цікавився цим інструментом. Альпійські трембіти мусять бути зроблені з гірської сосни, або ялиці, яка виростала під прямим кутом у сторону гірської стіни, а потім звернулася до сонця. В такий то спосіб природа допомагає, що деревина прибирає характерно викручену форму. Коли сосну зріжуть і вона полежить собі кілька місяців, тоді потрібно добрих сто годин наполегливої роботи, заки такий інструмент можна віддати для продажу. Ціна одного альпгорна 1.200 швайцарських франків (480—500 долярів). Найдовша трембіта у Швайцарії на 13 метрів, або майже 43 стопи. Приготовлені до роботи сосни держить Шупбах на горищі, вони довгі на 4,12 метра (13 і пів стопи). Навіть це занадто велика довжина для спішної пересилки, тому Шупбах розрізує інструмент на дві, а то й три частини. Їх злучується трубами. Це не впливає на звук трембіти. В мундштуку нема трощі. Звук постає так, що трембітар морщить губи. Хто вміє трубіти на трубі, може навчитися грати й на трембіті, себто на альпгорні.

Омелян Пріцак

НЕКРОЛОГ ІЗ ПОСТСКРИПТУМОМ

(,,Історичні джерела та їх використання", Видавництво ,,Наукова Думка", Київ, 1964-1972. Томи I-VII.)

III

Три студії присвячені українським хронікам. А. Ґенсьорський (нар. 1890) подає дипломатичний коментар до трьох грамот з 1288—1289 рр., що входить у склад галицько-волинської частини Іпатіївського літопису (30). Ярослав Дзира подає загальний огляд українських хронік від шістнадцятого до вісімнадцятого століття. Він спрямовує головну увагу на джерела так званих козацьких хронік (20), а Іван Крип'якевич характеризує збережені галицькі хроніки сімнадцятого і вісімнадцятого століть (64).

О. С. Компан (нар. 1916) подає оцінку українських словників шістнадцятого й вісімнадцятого століть як історичних джерел (55). Архівні документи як джерело для студій льокальних переказів є предметом збірної праці В. В. Грабовецького, В. Л. Калиниченка і Ш. С. Людковського (36).

Неопубліковані матеріяли зібрані Іваном Левицьким для українського біографічного словника XIX століття є предметом студії Ярослава Дашкевича (15). В. Я. Герасименко аналізує у своїй праці українську журналістику в Одесі у 80-их і 90-их рр. XIX століття (32).

С. М. Злупко розглядає джерела до історії марксівської соціяльної і економічної думки в Західній Україні в другій половині дев'ятнадцятого і початку двадцятого століть (146).

Загальний огляд цієї групи статтей можна закінчити згадкою про три ленінські студії про передреволюційний період, в яких розглядаються джерела для студії організації ,,Іскра'' на Полтавщині 1900—1903 років (149), розповсюдження творів Леніна у формі летючок між 1896 і 1912 рр. (119) і джерела для дослідів Ленінової концепції національної історії (112).

Студії джерел до радянського періоду в ІДжВ є цікаві тим, що в контрасті до УІЖ, який зосереджується на недавніх подіях, вони присвячені або революційним рокам 1917—1920)8, 16, 18, 42, 67, 68, 84, 129, 133, 139) або міжвоєнним подіям (25, 31, 40, 86, 90, 120, 136, 146), зокрема діяльности КПЗУ в Західній Україні (Галичина , Волинь, Закарпаття). Дві спеціялізовані студії присвячені повоєнним рокам і відносяться до Волині (24, 87).

Тут на місці слід згадати, що студії джерел в цій групі заслуговують на окрему увагу з причини їх іноватаивних метод. Деякі статті розглядають методологічні проблеми такі як уживання як історичних джерел летючок (139), афіш (31), листів робітників (50), документальних фільмів (82), центральних і льокальних газет (49), профспілкових документів (132), документів харківського Губвиконкому (133), документів Державного архіву Жовтневої революції (56, 169), документів Київського обласного архіву (72) і документів різних льокальних архівів (24, 25).

Студії про публікацію джерел

П'ять статтей займаються студіями про публікацію джерел, або археографію; дві з них відносяться до передрадянської, а три до радянської археографії.

Відомий спеціяліст Іван Бутич 21) подає загальну характеристику і розвиток та теперішній стан української археології (12). Ярослав Ісаєвич подає живий огляд української археографії під час сімнадцятого і вісімнадцятого століть (43).

Статті, що займаються радянською археографією, включають раціональні пропозиції В. П. Мисюри про серію сучасних документів у скороченому вигляді (85), розгляд питання про передачу текстів радянського періоду Є. П. Шаталіної (128) і студію В. С. Ватулі про погляди Леніна на публікацію історичних джерел (138).

Архівні студії

Двадцять три статті про архівні студії відносяться головно до радянського періоду. В цьому є включений загальний огляд головних студій розвитку архівних студій в Україні між 1917 і 1965 рр. С. П. Пількевича (97). Інші статті розглядають специфічні питання, зокрема боротьбу за владу в роках 1917-1920, на підставі матеріялів з деяких українських і неукраїнських архівів.

Розглянені такі українські архіви: Центральний архів Жовтневої революції (68, 109, 130); обласні державні архіви Харкова (62, 135); архіви Полтави (148), Волині (24), Кіровограду (34) і Миколаєва (73); Київський державний архів Рівенського обласного комітету партії України (120) і Архів Центрального виконавчого комітету Кримської Автономної РСР (67).

Досліджувані неукраїнські архіви включають: Центральний державний архів народного господарства СРСР — для проблем засновування колгоспів в Україні в 1919 р. (51); Центральний державний архів Молдавської РСР — економічні зв'язки з Буковиною в першій половині дев'ятнадцятого століття (39); Центральний державний архів Узбецької РСР і партійний архів Ташкентського району Комуністичної партії Узбекістану — діяльність галицьких полонених в Туркестані, 1914—1922рр. (16).

Вкінці дискутується деякі практичні справи, як каталогування матеріялів радянських виконавчих комітетів і їх управлінь і відділів (27) і постачання документальних матеріялів для льокальних архівів (26).

Бібліографія

Тільки одна студія відноситься до цієї дисципліни: В. К. Сіверська досліджує мистецтво оправи книги в Україні від п'ятнадцятого до вісімнадцятого століть (118).

Дослідження періодичних видань

Студії періодичних видань включають статтю про українську журналістику в Одесі в 80-их і 90-их роках XIX століття В. Я. Герасименка (32). П'ять інших праць в цій категорії відносяться до радянського періоду. Р. Й. Кантор дає загальну студію про центральні і льокальні газети як історичні джерела (49). Дальші статті про окремі газети чи журнали є про ,,Пролетаря'', видавано в Харкові 1917р. (88); ,,Комуну'', газету польських комуністів в Одесі 1917—1920 р. (41); ,,Комуну'', видавану в Сумах, 1919р. (19); і про важний центральний журнал ,,Літопис Революції'' видаваний в Харкові, 1922—1933р. (129).

Студії водяних знаків

Всі три студії про водяні знаки написані чільнм знавцем Орестом Мацюком. 22). Загальна стаття займається ролею філіграноології у встановленні часу написання недатованих документів (74). Дві інші статті присвячені конкретним проблемам: філіграни вірменських документів зі Львова з шістнадцятого і вісімнадцятого століть (76) і історія фабрик паперу і водяних знаків під час періоду 1917—1920рр. (75).

Палеографія

Дві статті з ділянки палеографії, обидві написані відомими знавцями, заслуговують на згадку: загальний огляд Лідії Проценко, який включає її оцінку стану студій дипломатики і водяних знаків в радянських українських дослідах (101) і думки про методологію й термінологію українського скоропису сімнадцятого й вісімнадцятого століть спеціялістки в цій ділянці, Віри Панашенко (92).

Три праці досліджують матеріяли, писані українською й латинською азбукою у Львові від тринадцятого до вісімнадцятого століть (144, 107, 108).

З. С. Хомутецька відмічує палеографічні особливості актових книг кременецьких сусідів шістнадцятого століття (140), а В. Панашенко досліджує скоропис актових книг міських урядів з другої половини сімнадцятого століття в лівобережній Україні (Лохвиця, Миргород, Остер, Полтава) (91). 23.

Дипломатика

Оцінка радянської української дипломатики є включена в вищецитований огляд Л. Проценко (101). Конкретні проблеми розглянені в огляді такі: три княжі грамоти з 1288—1289 рр. в Іпатіївському літописі (30); характеристика латинських ,,готичних'' документів зі Львова від тринадцятого до шістнадцятого століття (107); актові книги з Кременця з шістнадцятого століття (14); структурні особливості маєткових актів з чотирнадцятого століття (110; і дипломатичні особливості актових документів волинського облвиконкому, 1939—1941, 1944—1954 (87).

(Продовження буде)

ПРИВІТАННЯ ГОЛОВІ „СЛОВА"

Президія Об'єднання Українських Письменників „Слово" сердечно вітає Голову Об'єднання

ОСТАПА ДАВИДОВИЧА ТАРНАВСЬКОГО

з днем Його 60-річчя, бажаючи Йому з цього приводу багато добра-щастя, кріпкого здоров'я та щонайкращих успіхів у творчо-літературній та громадській праці.

На многі і щасливі літа!

За Президію:

Григорій Костюк *Уляна Любович*

В травні — місяці СКВУ забезпечім фінансову базу дії СКВУ!

„Св. Софія" — Релігійне Товариство Українців Католиків, ЗСА

РОЗБУДОВУЙМО

ПОСТІЙНИЙ ПАТРІЯРШИЙ ФОНД

За Благословенням та на доручення Їх Блаженства Патріярха Йосифа І. Т-во Св. Софія у ЗСА розпочало організувати збіркову акцію на Постійний Патріярший Фонд. Всім тим, що відгукнулися на заклик та стали першими ФУНДАТОРАМИ Постійного Патріяршого Фонду, Т-во Св. Софія складає щиру подяку.

ПОСТІЙНИЙ ПАТРІЯРШИЙ ФОНД, якого ідея зродилася кілька років тому, нарешті став дійсністю, яку треба закріпити і розвинути, щоби він став твердою фінансовою основою, необхідною для розбудови Помісности і Патріярхату Української Католицької Церкви на поселеннях та майбутньої допомоги Церкві Матері на Рідних Землях.

Т-во Св. Софія звертається до української спільноти у ЗСА, з закликом включитися в ряди співпрацівників Комісії Патріяршого Фонду, яку очолює піонер Патріяршого Руху, д-р Роман Осінчук.

В цьому Ювілейному Році 65-ліття Священослужіння Нашого Першого Патріярха, звертаємось до всіх, кому на серці лежить доля Нашої Церкви, щедрими пожертвами на ПОСТІЙНИЙ ПАТРІЯРШИЙ ФОНД, заманіфестувати нашу незломну волю, дбати послідовно і постійно, що б: „зерно засіяне Нашим Патріярхом росло і розвивалося на Славу Божу, Української Католицької Церкви і Народу".

Пожертви чеки на Постійний Патріярший Фонд, просимо виписувати на: St. Sophia Religious Association of Ukrainian Catholics, Inc. - Patr. Fund. (На відворотній стороні чека просимо написати: For deposit only: No. 0111-9679).

Чеки висилати на адресу: St. Sophia Religious Association of Ukrainian Catholics, Inc., 221 E. Sedgwick Street, Philadelphia, Pa. 19119.

Усі пожертви можна відтягати від податку. IRS Nr. 23-74380645. Назвиська і адреси представників і відпоручників Постійного Патріяршого Фонду в терені, будуть подані в слідуючих оголошеннях.

За Т-во Св. Софія і Комісію Патріяршого Фонду:

Д-р Роман Осінчук — *голова Комісії П. Ф.*

Д-р Мирослав Навроцький — *скарбник*

Українська Вільна Академія Наук у США

ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧА СЕКЦІЯ

НАУКОВА ДОПОВІДЬ

ВІТАЛІЙ КЕЙС: „Фаустус і Гамлет промоторами сучасної людини".

Засідання відбудеться

в неділю, 22 травня 1977 р. о год. 2:30 по пол.

в будинку Академії, 206 В. 100 вул., Ню Йорк, Н. Й.

ПОДЯКА

54-ий ВІДДІЛ СУА в ВІЛМІНГТОНІ, Дел. цією дорогою складає щиру подяку

п-ні МИРОСЛАВІ СТАХІВ

за те, що Вона, при нагоді улаштованої нами виставі українського нардного мистацтва на Делаварськом Університеті, дала показ-лекцію „Україна у вишивці" — дня 23-квітня ц. р. — не взявши за те жадного гонорару.

Ми подивляємо величезний вклад праці п-ні Стахів у дослідженні та виконанні вишивок з усіх земель України та бажаємо Їй всього найкращого та дальших успіхів.

ЦЕНТРАЛЯ УКРАЇНСЬКИХ КООПЕРАТИВ АМЕРИКИ

КОМУНІКАТ

У зв'язку з останіми безосновними закидами та шкідливою і нефаховою критикою українських кредитових кооператив, Рада Централі Українських Кооператив Америки на свойому засіданні дня 8-го травня 1977 р. в Ню Йорку, ствердила слідуюче:

1) Всі українські кредитові кооперативи діють згідно з законом і підлягають строгій державній контролі, яка відбувається обов'язково щонайменше один раз у рік. Крім державної контролі, постійно переводять контролю власні контрольні органи коопертиви, Контрольної Комісії, або нею спеціяльно визначені особи; звіти з цієї контролі, згідно з вимогами державної адміністрації періодично пересилаються до Вашінгтону.

2) Кооперативна ідея служіння свойому братові є незмінна, але методи реалізування цієї ідеї підлягають змінам, залежно від технічного прогресу, часу, і від росту потреб та вимог членства.

3) 1976-ий рік у праці української кооперації позначився небувалим досі ростом оборотових фондів, позик, прибутковости та членства.

4) Перед українською кооперацією відкриваються великі розвиткові можливості, особливо після введення в життя нового дуже сприятливого закону. При співпраці і підтримці та скооперуванні всієї української спільноти, можна буде здобути величезні досягнення.

5) В кожній праці є можливі помилки і недотягнення, але їх завжди можна направити при зичливій, безпосередній і конструктивній критиці, в особистій зустрічі з керівними чи контрольними органами установи в її бюрах.

Всяка пресова чи шептана критика наших кооперативних установ приносить тільки шкоду тим установам, а вслід за цим і шкоду усій нашій спільноті.

Омелян Плешкевич — голова

Володимир Несторчук — заступник і діючий голова на Сході

Члени:

Михайло Гой
Андрій Заліско
Степан Кравченюк
Іван Куземський
Лев Футала
Степан Чайковський

Микола Павлів переобраний...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Микола Велич склав фінансовий звіті, в якому стверджено, що округа має поверх 400 дол. Контрольна Комісія переглянула книги та ствердила, що все в порядку і запропонувала уділити абсолюторію уступаючій Управі, що прийнято одноголосно.

На пропозицію пана Гришка, підтриману паном Мартинюком, збори переобрали слідуючу Управу Округи: Микола Павлів — предсідник, Іван Чопко та Мирон Ткач — заступники предсідника, Ярослав Сенишин — секретар, Микола Велич — скарбник та Іван Пиндус — організаційний.

Екзекутивний Комітет УНС репрезентував д-р Іван О. Флис, заступник головного предсідника УНС. У своєму слові д-р Флис представив успіхи та невдачі УНС, зокрема щодо членства в 1976 році. Він перестерігав присутніх щодо апатії та закликав не приймати цього спаду нашого членства як неминулий стан, а радше взятися до більш інтенсивної праці. „Любов до Українського Народного Союзу та до всього, що УНС зробив для поліпшення зорганізованого українського громадського життя в ЗСА та до тих ідеалів, на яких побудований УНС, повинна стимулювати нас до жвавішої праці в УНС на майбутнє. Найкращим способом забезпечення нашої майбутности — це придбання нових членів сьогодні, які запевнять розвиток нашої організації". Д-р Флис погратулював Окрузі за успіхи, передав новообраному голові 89.00 дол. та висловив надію, що в 1977 році Округа осягне квоту — 150 нових членів.

Володимир Запаранюк, головний Радний УНС, погратулював Окрузі за успіх у 1976 році. Він підтвердив слова д-ра Флиса, що кожний добрий член мусить любити УНС, бути відданим його ідеям та працювати невпинно для покращання майбутности УНС. „Ми мусимо ясно на кожному кроці виступати як члени та провідники УНС та перестати бути політиканами." Він зобов'язався допомагати Окрузі в організаційній праці з іще більшим завзяттям впродовж нового року.

Василь Оріховський, обласний організатор, представив організаційні справи. Він висловив ґратуляції кожному секретареві за успіхи, а зокрема Карлові Кобіті та Іванові Чопці, і обіцяв допомагати та співпрацювати з головним бюром в організаційних справах. Він закликав секретарів до більшої активности для добра своїх Відділів, Округи та цілої союзової родини.

М. Павлів подякував д-рові Флисові за його докладний фінансовий звіт УНС та зобов'язався особисто співпрацювати з усіми секретарями Відділів в організаційній праці 1977 року. Він погодився координувати усю союзову працю в окрузі. Пп. Чопко, Пиндус, Ткач, Кобіто та Пігуляк ставили ряд питань до д-ра Флиса, що відносилися до різних справ, починаючи від процедури надання студентських стипендій, до конечности лікарської екзамінації кандидатів, появи статтей у „Свободі", що протоколи з останніх річних засідань Головного Уряду УНС були занадто подробні та наражували УНС на критику, нерівне трактування секретарів Відділів на Союзівці, брак комунікації між секретарями Відділів та Головною Канцелярією і чимало різних порад для покращання адміністративної процедури. На усі запити чи завваги відповіли д-р Флис, В. Запаранюк та В. Оріховський.

Дискусія над союзовими справами продовжувалася під час прийняття, яке влаштували Пані Округи.

Комітет Українського Фестивалю...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

треба завдячувати людям праці і українській громаді. Очевидно, подяка в першу чергу належиться Господеві, — додав о. д-р В. Гавліч, — без допомоги Його і прекрасної погоди не було б успіху.

Завдячуючи трьом чинникам погоді, українській громаді і людям доброї волі які віддано і жертвенно працювали, Комітет мав 34,067 долярів обороту, 9,405 розходів і 24,662 дол. чистого приходу. У зв'язку з тим, що обидві школи св. Юра (початкова і Академія) знаходиться у фінансових труднощах, Комітет за згодою парафії, передав учням зароблені ними в часі Фестивалю гроші в сумі 3,350 дол. Отже, чистий прихід на церкву св. Юра з Українського Фестивалю становить 21,000 дол.

Вкінці всі присутні разом стверджували, що фестиваль був направду переломовою подією у житті українців в цьому містівеликані. Він також показав побіч української культури і мистецтва, українську зорганізованість і здисциплінованість.

Черговою великою подією в житті парафії св. Юра буде посвячення наріжного каменя нової церкви. Ці торжества відбудуться 5-го червня ц. р. з участю єпископа, довколишніх священиків, вірних і запрошених гостей.

Церква св. Юра будується за готівку, з чого дивуються чужинці і наші американські приятелі. Цей факт дуже багатомовний і він повинен промовляти до совісти усіх людей.

В Торонті відбудеться...

(Закінчення зі стор. 1-ої.

тських фестивалях „Каравани".

Ділові сесії конвенції розглядатимуть не лише справи самої Федерації, але також справу Канадського Інституту Українських Студій і Фундації при Інституті. Це два проєкти, з якими Федерація тісно пов'язана, і які завдяки Федерації, поставили перспективи розвитку українознавчих студій на нечуваний досі в Канаді рівень. Протягом конвенції будуть обговорені дальші кроки щодо розбудови Інституту, відбудуться окремі наради директорів Інституту і перевибори управи Фундації Інституту. Також будуть зложені звіти підкомісій федерації в ділянках іміграції і освіти.

На обіді в суботу (год. 12.00) виступатиме зі словом до делегатів сенатор Іван Івасів, а в неділю (год. 12.00) новоназначений міністер для справ багатокультурности Дж. Ґей. Організатори також сподіваються, що на конвенцію також прибуде ряд представників провінційного і міського урядів.

Згідно з ротаційною системою осідку управи ФУКПП, осідок управи на цій конвенції має перейти до Торонта. Попередні управи мали осідок в Торонті, Едмонтоні і Вінніпезі за головуванням адв. Я. Фроляка, проф. М. Лупула і адв. Б. Карасевича. Незалежно від осідку, Федерація являється одною із тих рідкісних організацій, яка охоплює канадських українців з всіх частин Канади, де знаходять спільну мову представники всіх віровизнань і всіх генерацій українців Канади. Фінансовий, політичний і професійний потенціял Федерації щойно почав виявлятися останіми роками і перспективи для дальшого зросту діяльности і членства великі.

У ЛЕТУНСЬКІЙ КАТАСТРОФІ В НЮ ЙОРКУ ЗГИНУЛО П'ЯТЬ ОСІБ

Ню Йорк. — У понеділок, 16-го травня, тут згинуло п'ять осіб і багато було поранених, коли колесо гелікоптера, який перевозить пасажирів із Міжнародного летовища ім. Кеннеді на дах будинку „Пен Ам" у Мангаттані, зломилося, спричинюючи відірвання пропелера, який вбив кілька осіб на самому даху будинку і одну жінку на вулиці, тобто 59 поверхів нижче.

„ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ" У БРУКЛИНІ"

Бруклин. — В неділю, 22-го травня ц. р., о год. 4-ій по пол., тут в приміщенні шкільної авдиторії української цілоденної школи при 160 Північ 5-ій вулиці Український Оперний Ансамбль поставить комічну оперу на три дії С. Г. Артемовського „Запорожець за Дунаєм''. Виконавці: Л. Рейнарович, Г. Андреадіс, Т. Лихолай, Б. Чаплинський, В. Карпинич, М. Яблонський. Музичний керівник — маестро Я. Ліщинський. Співатиме хор оперного ансамблю. Декорації — Л. Ткачука.

Українське Бібліотечне Товариство Америки заповідає Загальні Збори

Ню Йорк (вгл) — Головна Управа Українського Бібліотечного Товариства Америки, згідно з статутом Товариства, запланувала УІІІ Загальні Збори та наукову конференцію Товариства на 21-22 червня у Детройті. В цей же час Американська Бібліотечна Асоціяція відбуває свою річну конвенцію, на яку звичайно прибуває поважне число членів нашого Товариства. Наукова Конференція та Загальні Збори відбудуться у Кобо Голл, тобто там само, де відбуватиметься Конвенція АБА.

Наукова Конференція Товариства під кличем: „Збереження українського друкованого слова'' — відбудеться у вівторок, 21-го червня. В ній візьмуть участь найкращі фахівці українці. Координаторами Конференції є: мгр Микола Кравчук — на заході та мгр Богдан Ясінський — на сході. Подробиці Накової Конференції будуть своєчасно подані на сторінках української преси.

Загальні Збори Товариства відбудуться в середу, 22-го червня, також у Кобо Голл. Головніші точки Зборів це: звіти Головної Управи (Василь Лучків — голова, Роман Дражньовський — містогол. і бувший голова, Олександер Соколишин — секретар, Василь Надраґа — скарбник). Члени Управи: Е. Басюк, П. Ґой, М. Кравчук, О. Кудрик, О. Олесницький, А. Турчин, Р. Верес та Б. Ясінський. Контрольна комісія: Роман Кос — голова та члени: о. П. Бавяк, С. Федюк, п-ні А. Кобринська та Е. Петрівський за минулу каденцію, плян праці на слідуючу каденцію та вибір нових керівних органів УБТА. Згідно із бажанням останніх Загальних Зборів, УБТА матиме свою кімнату на Конвенції АБА, правдоподібно у готелі „Каділяк'', починаючи від вівтірка, 21-го червня.

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

ПРОГРАМА

ТРЕТЬОГО СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЦТВА

26-29 травня 1977 року у Торонті, Канада

The Sheraton Centre, 123 Queen St. W., Toronto, Ont., Canada

26-го травня — четвер

9:30 — Відкриття Ділової Сесії. Прийняття правильника Конгресу.
10:00 — Сесія суспільної опіки.
11:30-1:30 — Маніфестація в обороні жінок-в'язнів, площа Nathen Phillips' Square.
2:00 по пол. — Ділові Сесії (Виховна, Культури).
5:00 — Перерва на вечерю.
7:30 вечора — Святочне відкриття Конгресу, Essex Room.

27-го травня — п'ятниця

9:00 рано — Звіти членів Екзекутиви і Контр. Комісії СФУЖО.
12:30 — Перерва на обід.
1:30 по пол. — Ділові Сесії (Організаційна, Фінансова, Зв'язків).
5:00 по пол. — Товариська зустріч делегаток у залі церкви св. Миколая, Queen — Bellwoods.

28-го травня — субота

9:00 рано — Звіти складових організацій СФУЖО і Комісій Кнгресу.
12:00 — Обідова перерва.
1:30 — Доповідь І. РОЖАНКОВСЬКОЇ — „Перспективи на майбутнє".
2:30 — Поправки до статуту.
3:30 — Звіт Номінаційної Комісії, вибір Управи. — Слово новообраної голови.
5:00 — Закриття Сесії.
6:30 — БЕНКЕТ, Dominion Ballroom, Sheraton Centre.

29-го травня — неділя

9:00 рано — Участь у Богослуженнях.
10:30 — Панель молодого жіноцтва. Відчитання і ухвалення резолюцій.
2:00 по пол. — Закриття Конгесу.

ВИСТАВКИ:

1. Матеріяли „Руху опору в Україні" і діяльности СФУЖО. Бібліотека Міської Ради, Ситі Голл, 24 травня до 3 червня.
2. Твори українських письменниць. Бібліотека УНО, 297 Каледж вул., від 24 до 27 травня, а 28-го травня Фоє Шератон Сентер.
3. „Аспекти мистецтва молодих мисткинь" в 70 рр. Виставка вишивок Гуртка Люби Луцької, Focus Galley, 861 Queen St. W.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ і 64-ий ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

П'ятниця, 20 травня 1977 р., год. 7-ма вечора

„Мої враження з поїздки по Еспанії"

Доповідь

Христини Навроцької

ілюстрована прозірками у виконанні

Юрія Навроцького.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ І ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ

має шану запросити Вас з Ріднею на

ВЕСНЯНУ ЗАБАВУ

що відбудеться

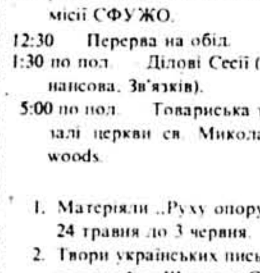
в суботу, 21 травня 1977 р., о год. 9-ій веч.

в залі Українського Народного Дому

280 Авеню Е., в БАЙОН, Н. Дж.

До танців гратиме оркестра „ВИШИВКИ".

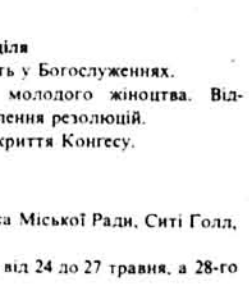
Вступ $4.00 Молодь $2.00

35 Курінь УСП „Побратими"

організує слідуючі

МАНДРІВНІ ТАБОРИ — 77

для Пластунів та Пластунок ЗСА і Канади

1. **МАНДРІВНИЙ — ВИШКІЛЬНИЙ ТАБІР, від 7-го до 13-го серпня** Adirondacks State Park, New York (для юнацтва від 14 до 16 літ).

2а. **ВОДНО-МАНДРІВНИЙ ТАБІР — Схід, від 15-го до 21-го серпня.** Algonquin Provincial Park, Ontario, Canada.

2б. **ВОДНО-МАНДРІВНИЙ ТАБІР — Захід, від 15-го до 21-го серпня.** Superior National Forest, Minnesota.

(Табори 2а і 2б для юнацтва від 16 літ та для старшого пластунства)

Зголошення приймаємо тільки до 15-го червня 1977 р.!

По карти зголошення пишіть до:

Andrew Fylypovych, 617 Hull Ave., Westchester, Ill. 60153

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА ЛОС АНДЖЕЛЕС І ОКОЛИЦЬ ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО

ЗАХОДОМ

Українського Культурного Осередку, в неділю, 5 червня 1977 р.

відбудеться

П'ЯТИЙ З ЧЕРГИ РІЧНИЙ ФЕСТИВАЛЬ

В ПРОГРАМІ:

- **Мистецька виставка, пописи молоді, базар, спортові гри, виграшки, смачні українські страви і багато, багато більше...**
- **...як виступ відомого ансамблю „ГУСЛІ" з Канади...**
- **...на привітання Гостей — ЗАБАВА, в суботу, 4-го червня, в залі УКО і інші несподіванки.**

Традиційна вже популярність між Українцями та іншими національностями забезпечує і цього року успіх, як теж розвагу для всіх і приємне проведення часу.

Слідкуйте за детайлями в місцевій пресі і радіо, або звертайтесь безпосередньо до УКО в Лос Анджелес, тел. (213) 665-3703.

Festival Grounds: FUNTIME, Inc.

19044 Nordhoff Street ***Northridge, Cal. 91324***

Повідомляємо Родину, Друзів і Приятелів, що

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА

на могилі Незабутнього МУЖА і БАТЬКА

сл. п.

Д-ра ВАСИЛЯ СЬОКАЛА

відбудеться

в неділю, 29 травня 1977 р., год. 4 по пол. на цвинтарі Святого Духа в Гамптонбурґу, Н. Й.

Дружина — РОЗАЛІЯ
Син — ПЕТРО

Після посвячення пам'ятника відбудуться

ПОМИНКИ

в Орандж Інн, Ґошен, Н. Й.

В УКРАЇНСЬКОМУ ГОСТИННОМУ МАЯМІ

Репортаж Людмили Волянської

(3)

ред українців і не-українців Ольги Павлової, яка дала безліч самостійних концертів та нагрела багато платівок(не згадуючи вже про її професійну працю на американській сцені протягом довгого часу, бо це вимагало б монографії). Гарна, привітна і вічно молода, вона ще більше оживила працю Відділу, бо скрізь і з різних нагод, серед чужих і своїх, лунав гарний спів „Веселки" і самої Ольги Павлової. Він лунав на різдвяних програмах з колядами для чужих, на всіх власних святах і імпрезах, на етнічних фестивалях інтернаціонального Маямі тощо; при них не забували ініціятивні жінки Маямі про стилеву українську ялинку, про станок народного мистецтва, за який, наприклад в 1975-му році, українська група дістала першу нагороду від міста, хоч на святі-фестивалі були добірні інтернаціональні станки.

Відділ діставав також другу, чи третю нагороди від міста раніше.

До вдалих починів слід віднести й щорічне вшанування щораз іншої жінки -героїні: вибравши славну постать з нашої історії, навколо неї укладано програму так, щоб присутні знайомились і з історією України, і з життям та діяльністю визначної українки. Так вшановано: княгиню Ольгу Ярославну, Марту Борецьку, Ольгу Басараб, Лесю Українку, Олену Пчілку, Олену Телігу, Аллу Горську та збірно — 500 героїнь з Кінгіру.

Тепер є пропозиція згадати в той спосіб і поетку Ладю Могилянську з двадцятих років цього століття, замордовану большевиками, та жінок-дисидентоκ сучасности.

Небуденними імпрезами були й покази Ляльок в народних одягах, часті бо щорічні, Вишивані Вечорниці, а особливо концерти наших молодих мистців-віртуозів:піяніста Романа Рудницького і його дружини-співачки Сузанни, та іншого піяніста-віртуоза, молоденького Богдана Сперкача, який від деякого часу замешкав у Маямі.

Пам'ятаючи про потреби вільної української науки, Відділ фінансово допомагав усім можливим науковим інституціям, а також відкривав свої серця нашим науковцям, влаштовуючи для них щирі й щедрі прийняття. Так зокрема пошановано бенкетом проф. д-ра В. Кубійовича та д-ра А. Фіголя, коли в справах Енциклопедії Українознавства навідуються до сонячної Фльориди.

З турботою про нашу науку слід пов'язати і Стипендійний Фонд ім. Еви Сташків, з якого уділюються стипендії для молоді, включаючи й Бразилію. Про пані Еву каже із великим подивом і зворушенням Ірина Ракуш: „Ми горді за нашу найстаршу членкиню, яку слід зараховувати до найбільш жертвенних жінок-українок у вільному світі. Пані Сташків, між іншим, на сам Гарвард подарувала 20 тисяч долярів!"

Взагалі, жертвенність і окремих людей в Маямі і збірно, Відділ СУА напр., тут подивугідна. Коли я запитала, на які саме цілі жертвувало найбільше жіноцтво, то вийшов цікавий і повчальний список, з якого слід брати приклад знову і знову, і в якому далебі не упущено жадної української конструктивної інституції чи почину: Гарвард, НТШ, УНР, УККА, ЗУАДК, ЕУ (Енциклопедія українознавства), Українські Інваліди, Оборона Політичних В'язнів, Об'єднання Працівників Літератури для Дітей і Молоді, Сиротинці, (у Філядельфії зокрема) подарунки бібліотеці в Маямі українки, будова св. Софії в Римі, дарунки Сестрам-монахиням на вишкіл сестер-катехиток, Музей СУА, Пресовий Фонд „Нашого Життя"; рідна церква: Запрестольний образ-ікона кисти мистця Святослава Гординського, церковна лавка, та золота чаша; православна церква в Маямі, стипендії в Бразилії і тут; пам'ятники Шевченкові у Вашінгтоні і в Аргентині; пожертви грошей і закуп фортепіяна та прапорів для Українського Клюбу в Маямі, цієї найстаршої громадської нашої установи в місті, яку треба зберегти й розбудовувати, як символ нашого тривання, соборности й єдности „в часі і просторі".

Дуже вдало пройшов і Вечір письменниці Докії Гуменної, на якому присутні мали рідкісну нагоду познайомитися особисто з визначною українською письменницею та закупити її твори.

На окрему згадку заслуговує співпраця Відділу з українською студентською молоддю місцевого університету, яка згуртована в Українському Клюбі. Тут для союзянок завжди є праця: допомогти студентам друкованими матеріялами для їх численних проєктів, мистецькими експонатами для виставок, а то й традиційними нашими стравами для студентських прийнять, що завжди в американців втішаються успіхом.

З особливою гордістю згадує пані І. Ракуш визначну студентку Маямського університету, красуню Наталку Сидор, яка була обрана Міс Маямі в минулому році. Нема що й казати, що всі українці тут були захоплені таким високим відзначенням прегарної української юначки, а вона в свою чергу використала свій достойний титул для популяризації українського доброго імени серед маямців, які дали їй пальму першости у своєму місті, що славне красунями на цілий світ. А вже особливо раділа своєю сестрінкою пані Ірина Ракуш — гарна Наталя є донькою її сестри-лікарки з Чікаго (батько Наталі теж лікар).

Не забували маямські зорганізовані жінки і про політику, активно працюючи в рамах місцевого УККА. Вони масово включилися в святкування „Тижня Поневолених Націй", у зустрічі з литовцем Сімасом Кудіркою, у відзначування голоду на Україні, висилаючи делегацію до Вашінгтону з протестними матеріялами проти злочинів Москви в Україні тощо.

Але все це, написане вище, не вичерпує діяльности наших невсипущих маямських союзянок. Про них треба було б говорити довше й писати ширше, бо чи ж можна мовчанкою поминути, наприклад, хоча б мистецьке оформлення сцени під час Шевченківських роковин, коли на ній пишався прегарний образ Шевченка — роботи мисткиі Лідії Ляриси Остап'юк, доньки інж. Богдана Остап'юка, чільного громадянина української Фльориди, який співпрацює з СУА і українськими студентами тут, пишучи не раз і не два свої добрі реферати до наших річниць.

Слід згадати й часті виступи в концертах, в ансамблях і солюючи, співачки й педагога співу Вероніки Цегельської, однієї з надзвичайно активних діячок і СУА і Пласту, — допомагає вона і своєму чоловікові Юрієві Цегельському, який разом з головою Відділу Українського Народного Союзу Миколою Ракушем, розбудовують тут Відділ ч. 368 ім. Миколи Лисенка, цю найстаршу українську братську організацію, уміючи збуджувати ентузіязм для цього у своїх співгромадян.

З Веронікою Цегельською, розмовляючи про „півнів", про „метрополію", про „Свободу", Союзівку й Іст Четгем, куди „возилося" довгими роками своїх новачок і новаків, юнаків і юначок, а тепер старших пластунів, приємно згадувати давні „добрі часи" і її відданість українській пісні й молоді. Бо це вона, пані Вероніка, була довгими літами інструкторкою співу на „Вовчій Тропі" чи на „Бобрівці", навчаючи і Як і Що співати.

„А знаєте, що мене найбільш зворушило під час перебування на „Союзівці" останньо? — розповідає пані Вероніка. — Мені на зустріч все біжать мої колишні любі учениці з пластових таборів і, сяючи, дякують за науку, за спів, за пісню..." — І вона вдоволена, що ці молоді українки несуть естафету пісні й рідного слова далі: своїм товаришам, своїм рідним і своїм дітям. Вона навчила співу два покоління!

Але повернімось до нашого 17-го Відділу і його гідного ювілею.

Хоч Відділ існує тут 25 років, проте на святкуванні відзначено сорокліття громадської праці в СУА аж одинадцяти союзянок, які вже перше визначились своєю працею в старших відділах на півночі ЗСА, а згодом у Маямі.

Шістнадцять союзянок відзначено за двадцятип'ятилітню працю, і є всі познаки, що вони успішно продовжуватимуть свою корисну працю в рідної громади до золотого ювілею і далі.Святкування завершено концертом, в якому брали участь: Хор СУА,сольоспів — Ольга Павлова, деклямація — Ірина Ракуш, танцювальна група Маямі та зі словом признання й заохоти — голова Централі СУА Іванна Рожанковська.

І так, з місяця травня маямське жіноцтво, зорганізоване в Союзі Українок Америки, розпочало своє друге двадцятип'ятиліття, яке буде не менш успішне, як було перше. А запорукою цьому є присутність в Маямі чудових українських людей, яким кожна, нехай найтяжча, праця є легкою, якщо вона іде на користь ближньому й своїй українській громаді. Шкода, що всіх їх не можу вичислити сьогодні поіменно, а лиш скажу, що там у Маямі, не один і не одна з нас лишили частинку свого серця. На все добре, Друзі, і до побачення на другу весну-зиму!

Т-ВО СВЯТА СОФІЯ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ні чи музейні матеріяли, тощо.

2. Фінансову Комісію Патріяршого Фонду, яка дбає про придбання фондів.

Щоби говорити про Патріярший Фонд і чому ним займається Товариство Св. Софія, треба в першу чергу з'ясувати собі, що таке Патріярший Фонд?

Матеріяльні, а зокрема грошові засоби, призначені на цілі Патріярхії Помісної Української Католицької Церкви в діяспорі, зокрема на удержання і діяльність патріярших надбань й інституцій, це Патріярший Фонд. Говорячи про грошові засоби, слід підкреслити, що йдеться не лише про доривочні збірки і, так сказати б, животіння з дня на день. Йдеться про Постійний Патріярший Фонд, де капітал остається нерухомий, а тільки відсотки вживаються на покриття біжучих видатків.

Товариство Свята Софія, як правний власник цих надбань й інституцій, які опікується і відповідає за ведення діяльности, мусить мати фінансову базу. Окремий фонд Св. Софії чи УКУ, не існує. Є тільки Патріярший Фонд, яким заряджує крайова корпорація Св. Софія в порозумінні зі Св. Софією в Римі, а це через Патріяршого Економа порозуміваються зі Синодом ПУКЦ.

Справа постійного Патріяршого Фонду, засобів і способу праці Комісії, це окрема обширна тема і про це будемо говорити в окремих статтях. На цьому місці хочемо звернутися ще раз з проханням і закликом до усіх мирянських та громадських установ і організацій, як також до поодиноких осіб, що цими справами цікавляться, щоби приєдналися та співпрацювали з Товариством Св. Софія та Комісією Патріяршого Фонду. Тільки спільними силами можна буде осягнути наміченний плян — побудови постійного многомільйонового Патріяршого Фонду. Окремі запрошення в тій справі пішли до Крайової Управи Товариства за Патріярхат ще 5-го лютого ц. р., а останньо також до громадських організацій.

Ми старалися поінформувати про крайові Т-ва Св. Софії, Патріярший Фонд та про їх відношення до Т-ва Св. Софія в Римі. В одним дописі годі подати вичерпні відповіді на усі питання. Це зробить ряд запланованих слідуючих дописей.

Хочемо вірити, що подана тут інформація причиниться до кращого зрозуміння суті Т-ва Св. Софія, тієї організації, що на своїх плечах несе поважну частину тягару і відповідальности за патріярші надбання Помісної Української Католицької Церкви в діяспорі та має подбати про те, щоби зерно, засіяне Патріярхом Йосифом І, росло і розвивалося на славу Божу та Української Католицької Церкви і народу.

З праці Клюбу Сеньйорів у Детройті

Уже від кількох літ існує у Детройті Клюб Сеньйорів. Працю Клюбу веде вибрана членами Управа. Ціллю такого клюбу є спільне обговорювання проблем і потреб старших, а саме, допомога і опіка над старшими, лікарська опіка, полагоджування мешканевих проблем, полегші податкові і забезпечення, проблеми похарчування і харчові картки, забезпечення ліками, і багато інших справ, які турбують старших громадян. Душею і правним дорадником Клюбу є Анастазія Вокер — ВИСТА ВОЛОНТІР.

Деякі з цих справ вже наладнані, як справа звороту податку за доми, справа одержання ліків, тепер за доплатою тільки 50 відсотків (перед тим одержували безплатно), справа прохарчування. Заходами п-ні Вокер працює харчова кухня, в котрій кожна старша людина одержує п'ять разів в тиждень безкоштовно обід. Дальше ідуть старання в цьому напрямі, щоби могли одержувати обід не тільки ті, що можуть прийти, але й ті,які неспроможні, тоді їм можна буде доставити обід до їхнього мешкання.

Клюб Сеньйорів має своє приміщення при церкві св. Івана Хрестителя при вул. Кліпперт і Едвард. Збори Клюбу відбуваються щомісяця у перший четвер, а крім того п-і А. Вокер полагоджує всі справи для поодиноких членів кожного вівтірка і четверга між годинами 10-ою перед полуднем і 2-ою після полудня.

Крім тих, що так скажу, урядових справ, не забуває вона і про справи розваги, про відзначення важливих подій, чи осіб, чи урядження імпрез. Однією з таких імпрез було урядження спільної просфори 13-го січня ц. р., а другою, було відзначення 53-ої річниці смерти сл. п. Ольги Басараб.

Дня 13-го січня ц. р. члени-сеньйори засіли за застеленими столами із традиційними різдвяними стравами, включно з кутею, що їх приготовили пані Вокер, Свірська й інші. Після обіду п-ні Хомяк розповіла коротко про наші різдв'яні звичаї в Україні. На закінчення цієї імпрези приявні самі, а також учні однієї кляси Парафіяльної Школи відспівали кілька колядок.

Дня 3-го лютого ц. р. також на місячних сходинах, відзначено 53-тю річницю мученичої смерти у польській тюрмі сл. п.Ольги Басараб.

І тепер знову п-ні Хомяк прочитала коротенько про життя і діяльність сл. п. Ольги Басараб, а п-ні Королишин і Честух виголосили вірші присвячені її пам'яті.

Членами в Клюбі в більшості є жінки. Завданням Клюбу і його провідниці є допомагати всім старшим громадянам, не тільки жінкам. Побажанням є, щоби й чоловіки вписувались в члени Клюбу, бо й чоловіки так, як і жінки потребують напевно допомоги і поради.

П. С. [отник]

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЛАВРЕНТІЙ ЗАЯЦЬ, член 292-го Від. УНС, Б-ва св. І. Хрестителя в Детройті, Міч., помер 17-го січня 1977 р. на 89 р. ж. Пок. нар. в 1887 р. в Україні і став членом УНС в 1922 р. Залишив у смутку дочку Мінні. Похорон відбувся на цвинтарі св. Едиги в Дірборн Гайтс, Міч. Вічна Йому Пам'ять!

П. Федик, секр.

МИХАЙЛО КУЗЬ, член 217-го Від.Б-ва св.Йосафата в Рочестері, помер 28-го грудня 1976 р., на 82-му р. ж. Пок. нар. в 1894 р. в Україні і став членом УНС в 1917 р. Осиротив дружину Анну,синів Гаррі і Пітера, дочки Павлину і Анну, шістьох внуків і чотирьох правнуків і іншу родину. Похорон відбувся 31-го грудня на цвинтарі Св. Гробу в Рочестері, Н. Й. Вічна Йому Пам'ять!

Т. Кубарич, секр.

ТАРЗАН, Ч. 7756. Вирушають в дорогу

Візьміть цю керею для охорони перед жарким сонцем, панно Дейр!

Ви, французи, завжди галантні... Дякую, майоре Леклер!

Перший раз в моєму житті, Тарзане дивлюсь в майбутність без страху!